

(990) “पाल रक्षणे” (X-चुरादि:-1609. सक. सेट्ट. उभ.)

‘पल—’ इति मैत्रेयक्षीरस्वाम्यादयः पठन्ति ।

पालक:-लिका, पिपालयिषक:-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककालयतिवत् (185) ज्ञेयानि । ¹कपोतपाली^A ।

(991) “पि गतौ” (VI-तुदादि:-1405. सक. अनि. पर.)

पायक:-यिका, पायक:-यिका, ²पिपीषक:-षिका, ³पेपीयक:-यिका;
पेता-त्री, पाययिता-त्री, पिपीषिता-त्री, पेपीयिता-त्री,
⁴पियन्^B-न्ती-ती, पाययन्-न्ती, पिपीषन्-न्ती; —
पेयन्-न्ती-ती, पाययिष्यन्-न्ती-ती, पिपीषिष्यन्-न्ती-ती; —
— पाययमानः, पाययिष्यमाणः, — पेपीयमानः, पेपीयिष्यमाणः;
सुपित्-पितौ-पितः; — — —
पितम्-तः, पायितः, पिपीषितः, पेपीयितः-तवान्;
पयः, पायः, पिपीषुः, पेप्यः;
पेतव्यम्, पाययितव्यम्, पिपीषितव्यम्, पेपीयितव्यम्;
पयनीयम्, पायनीयम्, पिपीषणीयम्, पेपीयनीयम्;
पेयम्, पाय्यम्, पिपीष्यम्, पेपीष्यम्;
ईषत्पयः-दुष्पयः-सुपयः; — — —
पीयमानः, पाय्यमानः, पिपीष्यमाणः, पेपीष्यमाणः;

1. कपोतं पालयतीति कपोतपालः । ‘कर्मण्यण्’ (3-2-1) इत्यण् । क्रियाम्, अणन्तत्वेन ङीप् ।
  2. सन्नन्तात् ण्वुलि, ‘इको झल्’ (1-2-9) इति सनः क्त्वे, ‘अज्झनगमां सनि’ (6-4-16) इति दीर्घः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
  3. यङन्तात् ण्वुलि, ‘अकृत्सार्वधातुकयोः—’ (7-4-25) इति दीर्घः । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
  4. शतरि, ‘तुदादिभ्यः—’ (3-1-77) इति शप्रत्यये, ‘अचि श्नुधातुभुवाम्—’ (6-4-77) इतीयङादेशः ।
- A. ‘चिकंसया कृत्रिमपत्रिपङ्क्तेः कपोतपालीषु निकेतनानाम् ।’ शि. व. 3. 51.
B. ‘व्यापारेऽत्र तदाऽमरानपि रियन् आशाः पियन् आधित-
कौर्योत्क्षीणधनुष्प्रसूतनिनदः कंसे व्यकारीद् गरम् ।’ धा. का. 2, 83.